

ВЕСЕЛИН БОЖИКОВ

МОНЕТАРНИТЕ МАТРИЦИ

първо издание

СФЕРА[®]

2014

© Веселин Божиков
© СФЕРА, 2014
ISBN 978-954-9803-45-7

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение в монетаризма	5
Властови матрици	14
Социални матрици	17
Монетарни матрици	20
Пазарни матрици	27
Сблъсъкът на монетаристите	33
Кратка историческа справка	37
Приложение	69

Всички сме чеда на Всевисшния
и всички сме по пътя към него ...

Въведение в Монетаризма

Властта чрез сила, над себеподобните, не е човешко достижение. Натрупването на запаси (излишъци) - също.

Първичната причина за трупането на запаси е заложената от самата природна среда. В районите, където има сезони без реколта, живите същества са принудени да се запасяват. Следвайки инстинкта си за самосъхранение, те правят това, за да просъществуват в реалността.

Като първопричина за властта може да се приеме закона на джунглата (закона на силния). Само със сила обаче, властта не може да постигне голям мащаб. При хората властта е все по-мащабна (по-глобална), но същевременно става все повече мисловна, а не силова. За властта над хората са определящи мисловните матрици.

Този феномен не е проява на инстинкта за самосъхранение и на закона на джунглата. Той не се обуславя пряко от природната среда. Властта при хората не е пряка функция на съществуването. Тук тя е еволюирала в проява на осъществяването.

В книгата Догматичните Матрици разгледахме как жреците, още в древността, възползвайки се от духовното си превъзходство, са поставили и в материална зависимост себеподобните си.

(Можете свободно да изтеглите книгата от <http://sfera.zonebg.com/knigi.htm>)

Именно такова управление (поведение) е характерното за хората. С развитието на разума, отнемането на реалните ресурси от себеподобните става все повече чрез измама (мисловни матрици), а не със сила.

В древността Златният телец е бил мощен инструмент за масова измама. Обсебени от вярата хората смирено се прекланяли пред материалния образ на божеството и му

принасяли дарове (и в жертва) най-ценното (дори децата си)

...

През тези далечни времена металите са били свещени, а добивът и обработката им били считани за магически. Тогава образите на божествата са били изработвани от скъпоценни метали, именно защото златото и среброто били смятани за свещени.

Чрез вярата в древните божества (догматичните матрици) хората много по-лесно били държани в подчинение и станали по-лесно управляеми и прогнозируеми. Именно чрез духовното си превъзходство царете-жреци постигнали относително устойчиво управление на хората и получили голямо материално превъзходство.

С развитието на човечеството властта се разложила. В даден момент тя била разделена на духовна и светска. Разбира се, двете власти останали силно свързани и взаимнозависими за дълго време и все още продължават да се срещат, съществуващи съвместно във форма на симбиоза, дори и в наши дни.

Всъщност, каква е първопричината за това фундаментално властово разделение?

Според нас, прогресиращото отнемане на ресурси от хората (материализма) е влизало все по-силно в противоречие с божествените (духовните) устои на властта. Царят-жрец не би могъл непрестанно да продължава да отнема ресурсите от подвластните.

(Под ресурси тук ще разбираме всички /материални и нематериални, първични и вторични/ средства за съществуване и осъществяване на разума.)

Противоречието между духовното и материалното не е трудно за осъзнаване. Поради това, ескалиращите материални натрупвания, са започнали да отслабват духовните устои на самата власт...

Именно това е наложило първичното разделение на властта. За да продължи властовата измама и прогресиращото отнемане на ресурси от подвластните е било нужно те да повярват, че властта в лицето на царят е земен (материален) заместник на божественото, а жрецът и

религиозните ритуали осигуряват духовна връзка с божеството.

Тази нова дуалистична догматична матрица се оказала много ефикасна и дълготрайна. Благодарение на нея, царете (владетелите) продължили по-устойчиво отнемането на ресурсите от подвластните с помощта на съхранената духовна мощ на жреците.

Самото властово отнемане на ресурси от подвластните е най-първичната и брутална измама в историята на човечеството. Тя е възникнала още в най-дълбока древност и зад нея стои ненаситната човешка алчност (материализъм).

С развитието на човечеството генерираните материални излишъци ставали все повече. Съответно, владетелите развивали властта си и изобретявали все повече инструменти за отнемане на ресурсите, добивани и създавани от хората.

С разделението на труда се развила търговията и постепенно се зародили първите универсални разменни средства. Това били ценни стоки (вещи), които всички хора биха искали да имат. Без значение дали такива са били раковини, перли, скъпоценни камъни или метали, материалната им стойност (себестойността им) е била реална и безспорна.

Историческото развитие показва, че металите постепенно се наложили повсеместно, като универсално разменно средство. Неслучайно и самите исторически епохи са назовани - каменна, медна, бронзова и желязна (съобразно човешкото развитие).

В началото били използвани само големи слитъци от ценни метали за по-големите разплащания. С течение на времето нуждите на пазара наложили производството (емитирането) на по-малки слитъци.

До момента, в който върху слитъка не е бил набит номинал, няма разлика между реалната и номиналната стойност на слитъка. (Всеки слитък поотделно е бил претеглян и оценяван.) Набиването на номинал, освен че стандартизирило теглото и гарантирало произхода им, направило от разменните средства (слитъците) нов универсален инструмент за отнемане на ресурси от хората - обменни средства.

Това е поради разликата между реалната и номиналната стойност на самите обменни средства, която е в полза на емитента.

Така, с набиването на номинал, владетелите произвеждали номинална стойност, чрез властта си те я налагали като платежно средство (пари) и по този начин прогресиращо отнемали ресурсите на хората.

(Например, ако един владетел наложи двойно по-висока номинална стойност на златните монети /от реалната/, ще може със същите да закупи двойно повече злато, отколкото е вложено в тях. После с това злато ще може да отсече четворно повече златни монети ...)

Ето как е възникнал монетаризма. Последният е пряка производна на грубия архаичен материализъм (човешката ограниченост).

В зората на монетаризма, разликата между реалната стойност и номиналната стойност на парите не е била много голяма.

Първите пари са били изработвани от благородни метали и поради това се утвърдили, като универсално обменно средство. Точно тези пари били в основата на монетаризацията на човешките отношения (възприемането на монетарните матрици) и довели до бързото развитие на пазара, на пазарните отношения и на културата на парите, като глобален човешки феномен.

Монетите от благородни метали, благодарение на своята висока реална стойност, циркулирали далеч извън пределите на емитента.

Силните владетели обаче бързо осъзнали, че могат да налагат принудително на поданиците си все по-голяма разлика между реалната и номиналната стойност на парите. Чрез властта си те налагали на подвластните да приемат пари с все по-ниска реална стойност и все по-висока номинална стойност.

За тази цел обаче, била нужна все по-голяма силова мощ (военна и административна), която струвала на владетелите все повече.

Така развитието на монетарната матрица довело до

разрастване и на властовата матрица...

В Китай, още в древността, владетелите осъзнали възможността, която им дава силната власт, да емитират пари с много ниска (нищожна) реална стойност, но същевременно с много висока номинална стойност.

Китайските императори емитирали монети с висока номинална стойност от евтини метали (с ниска реална стойност).

Този монетарен експеримент бил успешен. Голямата войска и развитата администрация на империята обезпечавали отнемането на ресурсите на подвластните срещу пари с ниска реална стойност (само с висока номинална стойност).

Така повечето блага (плод на човешкото развитие) на практика били отнети в полза на властта, а подвластните били тотално монетарно експлоатирани.

Императорът забранил използването на благородните метали за разплащания между поданиците, под каквато и да е форма. Подвластните били принудени да ги обменят срещу пари с номинална стойност, по обменен курс наложен от властта.

Така към властниците потекли реки от злато, сребро и всевъзможни ресурси, а към подвластните течали потоци от пари с много ниска реална стойност, но с висока номинална.

Този исторически момент може да се приеме за утвърждаване на държавния монетаризъм.

Монетаризмът е усъвършенствана форма на човешкия материализъм, при която посредством властово установена всеобща измама (монетарна матрица), се отнемат ресурсите от подвластните.

Китайските императори били обсебени от безгранична алчност. Скоро те осъзнали, че могат да използват хартия (с много по-ниска реална стойност) за напечатване на номинали. Емитирани били книжни пари с много висока номинална стойност. Металните монети с по-ниска номинална стойност останали в обръщение само поради трайността си...

Има няколко разновидности на монетаризма, но характерно за всичките е, че властово (принудително) се налагат

монетарни (обменни) средства с ниска реална и висока номинална стойност, чрез които се отнемат ресурсите от хората.

Монетаризмът се проявил като много по-рафинирана измама от бруталния материализъм, наблюдаван в архаичните общества.

Властта налагала, обезпечавала и гарантирала покупателната способност на книжните пари. В крайна сметка те били валидно обменно средство, а поради наследената култура на парите (монетаризацията на човешките отношения) хората ги възприели като необходимост. Вече, вместо да трезорират злато и сребро, хората започнали да трупат хартийки...

В Европа книжните пари се появили в по-различен монетарен сюжет. Голямата инфлация и девалвацията на парите с висока номинална и ниска реална стойност, от края на Римската империя, наложило завръщането към монети с по-висока реална стойност (по-малка разлика между номинална и реална стойност).

Това обаче рязко намалило парите в обръщение и довело до ограничаване на търговията. Натуралната размяна била приемлива на местно ниво, но в национален и международен план била трудно приложима.

Лихварите съществували от най-дълбока древност, но едва сега, те изобрели безналичното движение на пари. За целта, лихварите издавали книжен документ, в който гарантирали обезпечеността му със злато и/или сребро. В началото това било наистина така. Удобството и конвертируемостта на книжните обменни средства (банкноти) станали популярни и спечелили доверието на търговците и пазара.

По същество, по този начин, от лихварството се зародило банкерството (частният монетаризъм). За да могат да издават повече книжни пари банкерите привличали все повече златни и сребърни монети в депозит. За последните те издавали на депозантите ценни книги.

През средновековието, религиозната забрана за вземане на лихва, била преодоляна чрез умелото усъвършенстване на самите ценни книги и посредством разликите в курсовете,

при обмяната между злато, сребро и книжни пари.

Банкерите, веднъж почувствали своята монетарна мощ, започнали да емитират и книжни пари, необезпечени с благороден метал. Последните се влели в пазара, което причинило инфлация и девалвация. Това довело до изместване на книжните пари и завръщане към златото и среброто.

Развиващите се икономики и пазари изисквали все повече пари (платежни средства). Това довело до търсене на все нови и нови златни и сребърни ресурси. Бурната експанзия на колониализма несъмнено е пряко свързана с развитието на монетаризма.

От колониите страните-владетелки си набавяли и ресурси за развитие на стопанствата, и ресурси за обезпечаване на паричния оборот.

Златни и сребърни реки от колониите буквално потекли към Европа. С по-голямата част от тези метали били отсечени монети и пуснати в обръщение. Пренасищането на пазара с благороден метал довело до обезценка на златото и среброто (парите).

От друга страна, владетелите и техните обкръжения бързо се отдали на големи разхищения и невиджано охолство. Така колониалните реки от злато и сребро все повече изтичали за доставка на индустриални стоки, луксозни вещи, парфюмерия, подправки и пр.

Това консуматорско (пазарно) общество в един момент започнало да задлъжнява. Колониалните ресурси вече не били в състояние непрестанно да поддържат порочното пилеене.

Владетелите търсели начини да разширят колониите си и влезли в множество войни помежду си. От друга страна военните действия ставали все по-скъпи и също изисквали много пари.

В такъв критичен момент големите банкери в Англия предложили на краля да създадат национална банка, която да набира средства от обществото, да емитира книжни пари и да финансира властта.

(В исторически план се наблюдава редуване на

доминацията на металните /златните и сребърните/ и книжните пари.

Поради неустойчивостта на книжните пари бил наложен златен /сребърен/ стандарт. Това станало чрез концентрация на емитентното банково дело само в една /или няколко/ институции. Емитирането на банкноти било допустимо само ако са обезпечени със съответните количества благородни метали и строго се контролирало.)

На първо време Банк ъф Ингланд печатала пари само в рамките на обезпеченото с благородни метали.

Заради постоянната нужда от пари обаче, властта принудила банката да печата и необезпечени пари.

В Европа bankerството от самото си начало е частна дейност. Дори създаването на Банк ъф Ингланд също било частно предприятие.

Тази образцова централна банка изиграла основна роля за доминацията и колониалното разширение на Британската империя. Тук били изобретени множество монетарни инструменти и финансови трикове, но най-важният бил емитирането на книжни пари, срещу дълг.

Т.е. държавата може да вземе пари на заем от банката, а като обезпечение по дълга да послужат самите дългови ценни книжа ...

Така на практика се правят пари от нищото, обезпечени само с едно обещание на властта за бъдещи плащания по заема. Така държавата се сдобива с много пари, но по същия механизъм тя трайно се задължава към кредитора.

Докато китайският тип монетаризъм е държавен (всичко е под контрола на императора), английският тип монетаризъм е частен.

Кралят и/или правителството не емитират книжни пари. Те ги заемат от частната емисионна банка срещу лихва. Тя емитира парите и ги предава на заемателя. Последният се задължава да ги върне с договорена лихва.

Безспорно тук централната банка е в привилегировано монополно положение, понеже само тя емитира книжни пари и няма по-добър длъжник от държавата...

Всички знаем, че длъжниците са зависими от заемодателя

си. Така частните монетаристи са намерили универсален инструмент как да подчинят държавата и прогресиращо да извличат ресурсите на обществото, при това без да носят никаква отговорност.

Докато при държавният тип монетаризъм парите просто служат на власта, за да заграбват ресурсите от подвластните, при частният монетаризъм самата държавна власт е превърната в инструментариум на монетаристите, чрез който те заграбват ресурсите и на самата държава и на подвластните.

Държавният тип монетаризъм директно и перманентно заграбва ресурсите от подвластните.

Частният монетаризъм първо задължава финансово държавата, после подчинява и финансовите институции, а чрез лихвената спирала и инфлацията прогресиращо заграбва ресурсите на държавата и подвластните.

Тук ускорено заграбване на ресурси се извършва по време на кризи. Тогава множество банки фалират, а реалните обезпечения по кредитите стават изискуеми. Тези банки пък са длъжници на мегабанките (централни и/или международни)...

Така с всяка нова криза в пазарните общества реалните ресурси рязко се съсредоточват във все по-малък брой монетаристи.

Няма значение във вашата страна какъв тип е монетаризмът, вие несъмнено сте негови монетарни роби.

Реалните ресурси, които създавате, ви се отнемат срещу монетарни (номинални) такива...

Който емитира и контролира номинала, той е същинският господар в пазарните (монетаристките) общества.

* * *

В тази книга е разкрита тайната на Монетаризма (Монетарните Матрици).

Тук ще намерите закономерностите на монетаристката измама и подмяната на реалността.

Изяснено е, че кризите са механизъм за рязко отнемане на реални ресурси от подвластните.

Тук за първи път е представена в нейната цялост измамата на Глобалния Монетаризъм.

Купете цялата книга от тук :
<http://sfera.zonebg.com/knigi.htm>

